

Serca brezdnó se le tam zakrije,
 Kjer soglasja večnega je vir:
 V Bogu le mu sreče solnce sije,
 Ko napolni ga presladki mir.
 In če ga stiskajo mnoge težave,
 Ako svetlobo zakriva mu noč,
 Glej, mu pomaga v prejasne višave
 Godbe nebeške brezkončna moč!

Kot zelenje mlado sladka mana
 V zgodnjem jutru blago porosi,
 Tako vneéma serce godba vbrana,
 Da v nebeških čutil se topi,
 Rajske glasove, piščali! odprite,
 Slavna namemba zročena je vam,
 V hiši Gospodovi milo donite,
 Serca da vžgejo zdaj merzlim se nam.

Ladijo prenašajo valovi,
 Tico kviško nosi čisti zrak,
 Serce pa dvigujejo glasovi,
 Kadar ga presune don sladak.
 Lepa zares je oblakov tančica,
 Kadar večerna je zora zlati,
 Lepše in milše pa godbe sladčica
 Dviga ti serce v ljubezni vezí.

Koder luč nebeških plamen sije,
 Po neskončnosti okrog in krog,
 Ziblje don se sladke harmonije,
 Vdihnil strunam svojim jo je Bog.
 Tudi iz tíhega v grobu zavetja
 Glas premogočen nas bode budil,
 O da potem bi se rajskega petja
 Don ljubeznjivi nam večno gласil!

Vijolčni venček *)

spleten

blagi devici in učenci

MARIJ KEMPERLE

o njenem vходу v loški nunski samostan 6. avg. t. l.

Bjeseda večna nekdaž že je govorila,
 Da je Marija del naj boljši si zvolila:
 Tud' Ti, Marija! v stan prelepi Si stopila,
 Zveličarju nebeškemu se zaročila.

O blagor Tebi, s Tábo se nebo raduje,
 Ker sveti raj se z novo cvetko pomnožuje,
 Zato že bratec Gregor**) venec vije slavo
 Ki enkrat lepšal naj bi Te okoli glave. —

Rodoljub Podratitovski.

*) Zakasnjén.

**) Gregor Kemperle, bogoslovec II. leta, je umerl 19. avg. 1858 pri materi fari v Škofjiloki, kamor se je zdraviti prišel. „Drobtinice“ in „Zg. Danica“ so njegovo življenje obširno popisale. S tem, da je sestrice stopila v samostan, se je spolnila ena naj gorečnejših želj ranjcega.